

OLYMPE DE GOUGES

La cridòria de la turba silenciava el xerric de les fulles que la carreta anava esclafant pels carrers de París aquell boirós 3 de novembre de 1793. N'hi devia haver centenars, potser més, però segur que no tantes com les pàgines que l'Olympe de Gouges havia escrit durant anys en defensa de la igualtat i la justícia per a tothom. El Segle de les Llums, en deien. Llums per a qui? Per a les dones de la Revolució? Per a l'autora de la Declaració dels Drets de la Dona i de la Ciutadana? Clogué els punys amb ràbia: havia reclamat per a la dona el mateix dret a pujar al cadafal que a la tribuna, i ara li atorgaven el primer! El dret a ser emmudida! El dret a ser esclafada! Malparits!

En arribar a la *Place de la Grève*, però, un raig de sol s'escolà, desafiant, d'entre els núvols i li encengué el rostre. I en sentir la ganiveta al coll, abans de dissoldre's en la foscor, li semblà que un esclat de llum li brollava de dins.